

Biblisk allmänbildning inför söndag 10 januari, 2021 Årgång 1
FÖRSTA SÖNDAGEN EFTER TRETTONDEDAGEN - Jesu dop

Mark 1:9-11 Vid den tiden kom Jesus från Nasaret i Galileen och döptes i Jordan av Johannes. När han steg upp ur vattnet såg han himlen dela sig och Anden komma ner över honom som en duva. Och en röst hördes från himlen: »Du är min älskade son, du är min utvalde.»

Mänskligheten har kommit långt i sin utveckling. Mycket långt, tycker vi. I dag har vi löst hela dna-koden. Frågan är: Vem skapade detta sinnrika system, vårt dna? Skall vi gå på linjen, att det var de första proteinerna - det första livet - som innehade denna intelligens? Som vi sedan "glömde bort" under evolutionen, för att efter miljoner år återupptäckas i vår tid?

Eller, skall vi bekänna oss till något utanför vårt synfält, det som vår bibel definierar som Gud? Som första Mosebok beskriver som alltings skapare. Någon som med sitt ord gav en befallning, och vår värld blev till?

Jag lämnar frågan öppen. Personligen vill jag inte leva i en värld som styrs av "slumpen". Slumpen är en fullständigt oberäknelig "gud". Därför är jag oerhört tacksam över att jag fötts i ett land där jag fått lära mig läsa. Att jag har tillgång till den källkod, som finns i böckernas bok: Bibeln.

Denna källkod – texten i vår bibel – berättar att Gud lät sig födas som ett litet oskyddat barn. Dagens text förkunnar att detta barn får en auktorisation i samband med sitt dop. Gud själv - skaparen av universum och skaparen av vårt dna – ger sin son sin totala bekräftelse i dagens evangelium:

»Du är min älskade son, du är min utvalde.«

Från denna tidpunkt vandrar Guds son med oss här på jorden. Visar vem Gud är. Visar oss Guds personlighet. Första Mosebok berättar att du och jag är skapade till att vara Guds avbild, att återspegla Guds personlighet.

Vill vi vara Guds avbild? Vill vi börja som Jesu lärjungar? I dag – liksom på Jesu tid – är det alltför många som inte vill. Människor skapar sig en egen gud genom ord, såsom: "... inte för att jag är en kristen, men jag tror att det finns något ..."

Jesu huvuduppgift är att försona misstag du och jag inte kan återställa.

Det är först när vi inser att vi är beroende av hans försoning, som vi verkar öppna oss för att ta emot honom, vi läser:

*Joh 1:9-12 Han (Jesus) kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. **Men** åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn*

Bibeln berättar - att när vi tar emot honom – medför Jesu försoningsgärning att Gud adopterar oss som sina barn. Vi blir Jesu syskon! Aposteln Paulus betyder:

Rom 8:17 Men är vi barn, då är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar,

Jesus avskilde sitt liv – helgade sig - inför sin försoningsgärning, med ett dop. Jesus – och alla då närvarande - fick höra bekräftelsen uttalad av universums skapare: »Du är min älskade son, du är min utvalde.«

På samma sätt som Gud utvalde honom, utväljer Jesus dej och mej genom sitt ord:

Joh 15:16-17 Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Detta befäller jag er: att ni skall älska varandra.

Varken Paulus eller den unge församlingsföreståndaren Timotius blev kallade i första omgången. De tillhörde inte de första tolv.

När de första tolv gick ut och förkunnade budskapet om Jesu försoning, så utvaldes Paulus och Timotius att få höra kallelsen. I dag sker det på samma sätt: Just du är utvald och kallad, när du blir berörd av Guds ord:

2 Tim 1:9-10 Han har räddat oss och kallat oss med en helig kallelse, inte på grund av våra gärningar utan genom sitt beslut och sin nåd, som han skänkte oss i Kristus Jesus redan före tidens början men som har blivit uppenbar nu när vår frälsare Kristus Jesus trätt fram. Han har utplånat döden och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet